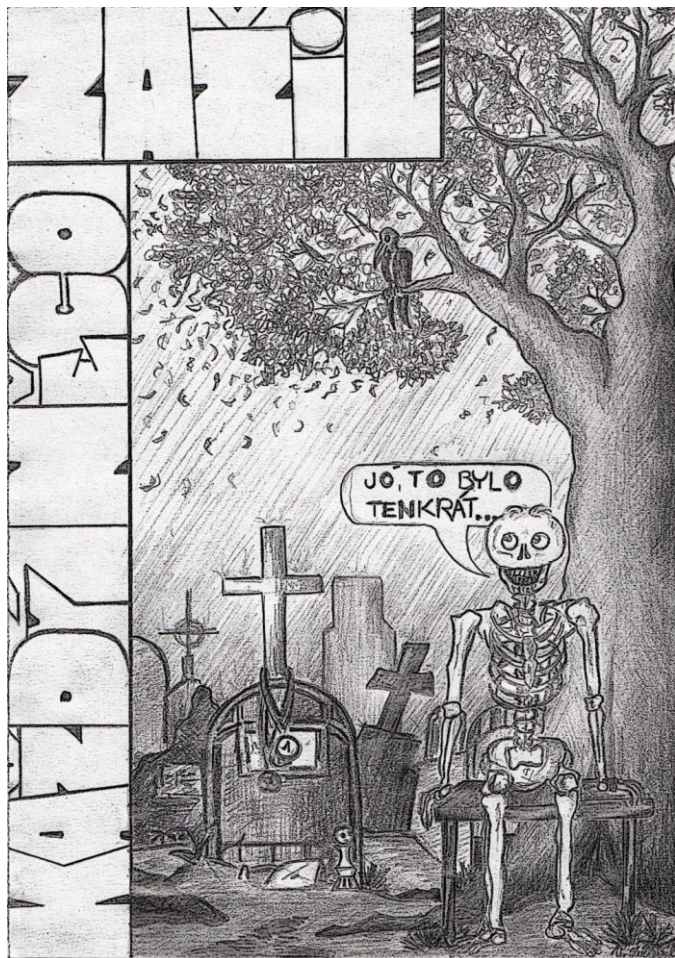

Dvojka

4. číslo 2010/2011

2011

Dvojka

Obsah

Obsah.....	- 2 -
Kolínské dny	- 3 -
Výlet 8. B	- 4 -
Výlet do hvězdárny	- 5 -
Drum bun znamená šťastnou cestu	- 6 -
Rumunsko.....	- 7 -
Pozvánka	- 9 -
Planetárium.....	- 10 -
Výlet 7. B a 7. A do Libice nad Cidlinou.....	- 11 -
Májka.....	- 12 -
Co kdo dokáže?	- 13 -
Komiks	- 16 -

Dvojka

Kolínské dny

Kolínské dny jsou dny, kdy se zástupci kolínských škol utkají o medaile, např. v basketbale, fotbale, střelbě, florbale, atd. V každém týmu jsou dvě třídy ze stejné školy. Zástupci škol sportují a závodí, a pokud mají štěstí a dost sil, vyhrájí pro sebe medaili a pro školu pohár. Ti, kteří vyhrájí, jsou ve škole považováni za vynikající sportovce.

Letošní čtvrtý ročník Kolínských sportovních dnů ZŠ 2011 byl slavnostně zahájen v pondělí na novém atletickém stadiónu Mirka Tučka v Borkách. Každý účastník kolínských dnů se mohl účastnit pouze tří disciplín. Každý tým chtěl získat co nejvíce medailí, ale jenom jeden tým obdržel 1. místo, a proto se každý snažil ze sebe vydat co nejvíce.

Tomáš Kožina, 7. B

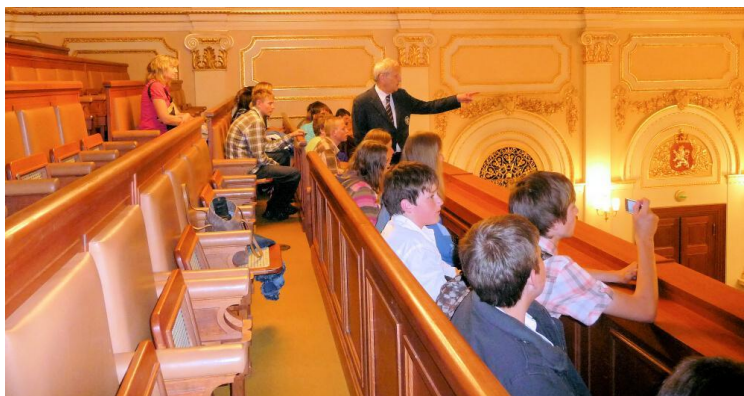

Výlet 8. B

Jaké to je v Parlamentu ČR, to zjistila 12. května 8. B. Jako předkrm nás čekala procházka po ostrově Kampa s průvodkyní, která velmi poutavě vyprávěla o historii tohoto ostrova. Na ostrově žili významní umělci, např. Jan Werich, Josef Dobrovský, Jiří Trnka nebo Bohuslav Martinů. Líbily se nám Sovovy mlýny, říčka Čertovka, Lennonova zeď i sochy batolat.

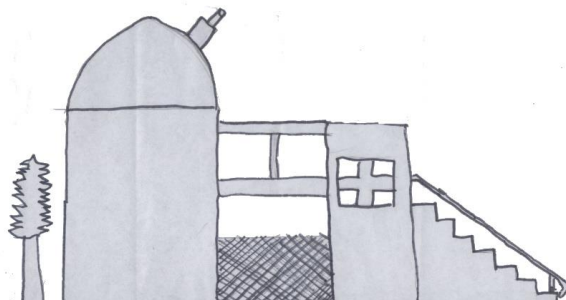
Pak už na nás čekala prohlídka Parlamentu ČR. Od průvodce jsme získali mnoho zajímavých informací o orgánech státní moci, o historii Českého státu i o tom, jak probíhá obyčejný pracovní den poslance. Exkurze se všem líbila.

žáci 8. B

Výlet do hvězdárny

Dne 31. 5. 2011 se vydaly třídy 7. B a 8. B na exkurzi do planetária a hvězdárny v Hradci Králové. Poté, co jsme přijeli, šli jsme do sálu, kde jsme se dozvěděli další informace o získání elektřiny a vývoji naší Země. Jakmile toto skončilo, rozdělili jsme se podle tříd. My, žáci 7. B, jsme se vydali k velkému dalekohledu. Viděli jsme Venuši a pak Slunce, které nám průvodce promítl na plátno, protože by nám to jinak vypálilo oko do 2 sekund. Potom jsme se vydali na střešku, kde jsme se mohli podívat na Slunce zvláštním dalekohledem, kterým se nám nic nestane. Průvodce nám řekl, že máme „kliku“, protože jsme viděli výbuchy na Slunci. Bylo to moc krásné. Po výměně s 8. B jsme šli do místnosti, kde jsme viděli různá souhvězdí. Pak jsme se vydali na Planetární stezku. Dostali jsme na toto téma pracovní listy. Jestliže někdo měl vše správně, mohl získat jedničku do fyziky, ale nikomu se tato šance nepodařila. Zpět jsme se vraceli po Galaktické stezce. Výlet se všem líbil.

Filip Dvořák, David Šír 7. B

Drum bun znamená šťastnou cestu

Letos se již po čtvrté vydali žáci ZŠ Kolín II. na biologicko – ekologickou exkurzi do Rumunska. V předchozích letech navštívili rumunské pohoří Apuseni. Tentokrát se výprava podívala až na pobřeží Černého moře do delty Dunaje. Po deltách Volhy a Kubanu je to třetí největší delta v Evropě. Tohle místo má ale spoustu dalších významných pozitiv, pro naši výpravu bylo tím hlavním pozorování některých zástupců z celkem 320 druhů ptáků, 150 druhů ryb a celé řady dalších zajímavých živočichů. Neprovozel nás nikdo jiný než Pavel Veselý, který právě do těchto končin vozí se svou cestovní kanceláří dobrodruhy už řadu let.

Naše dobrodružství začalo v „Bráně delty“ městečce Tulce, u kterého se řeka rozděluje do tří ramen. Nedaleko odtud jsme se utábořili a druhý den nás čekala asi hodinu a půl dlouhá cesta parníkem po nejdelším dunajském rameni do Sfintu Gheorghe. Malá vesnička nám kromě pozorování volavek, pelikánů, kormoránů, rybáků, pisil, skokanů, želv, užovek nabídla také radovánky na písčité pláži a ve vlnách Černého moře. Dalším z mnoha zážitků pro nás bylo táboření pod zříceninou hradu Enisala s vyhlídkou na hnízdiště nádherně zbarvených vln pestrých.

Naše expedice se závratnou rychlostí chýlila ke konci, a tak nám nezbylo, než poděkovat Rumunům za přání šťastné cesty: „Drum bun“.

*Zdenka Vančurová, učitelka
Rumunsko*

Rumunsko

13. 5.

Cesta byla dlouhá a nudná. Vůbec jsme nespali, ale někteří usnuli a zbytek se díval na televizi.

14. 5.

Druhý den jsme dorazili na místo určení, na louku poblíž řeky Iolomity. Po rozdělení stanů jsme si šli nakoupit vodu do vesnice. Cestou nazpátek jsme viděli mnoho ptactva a jiné zvířectvo. Po dobré večeři jsme šli spát.

15. 5.

Ráno jsme vstali na snídani a vydali jsme směrem k městu jménem Tulcea. První zastávka byla na parkovišti s pohledem na jezero a na jezeře bylo místní ptactvo. Po příjezdu do města jsme si došli do muzea.

16. 5.

Po sbalení našich věcí jsme vyrazili do přístavu Mahmudia. U přístaviště jsme čekali na loď asi 2 hodiny. S námi čekalo asi 9 psů. Po nalodění jsme se přes 2 hodiny plavili po proudu Dunaje do přístavu Sfantu Gheorghe, našeho budoucího tábořiště, kde to bylo moc hezké.

17. 5.

Ráno jsme vstali a šli na procházku kolem jezera, kde jsme pozorovali místní ptactvo, obojživelníky a plazy. Po příchodu do tábora jsme se najedli a na naše patrony

Dvojka

čekalo nemilé překvapení, na večír jsme smažili místní ryby.

18. 5.

V deset hodin pan učitel zavelel a šlo se k Černému moři. Po zbytek dne jsme byli strašně unavení, a proto jsme se najedli a šli spát.

19. 5.

Další den začal časně zrána, abychom stihli loď, která mířila zpátky do přístavu našeho odjezdu, odkud jsme jeli ke zřícenině hradu Enisala. Tam jsme rozložili tábor.

20. 5.

Hned z rána jsme vyšli na procházku k hradu s menší oklikou, to abychom se pokusili ulovit nějaké živočichy. Když jsme šli zpět, tak začalo pršet, a tak jsme lehce zmokli a hned jsme vyjeli vstříc muzeu. Všichni si nakoupili a nastoupili do autobusu a vyrazili jsme zpět k našemu prvnímu tábořišti.

21. 5.

Na druhý den se jelo domů.

Jan Bína, Vít Jírovský, 7. B

Pozvánka

na prezentaci fotografií žáků

Ramunsko 2011

biologicko-ekologická exkurze

Kdy a kde:

čtvrtek 23. 6. ve 14:30,

ZŠ Kolín II., Kmochova 943, učebna č. 34

Na co se můžete těšit:

na zajímavé povídání o neznámé zemi

a na spoustu pěkných fotografií.

Planetárium

Ahoj, jmenuji se Marie. Je tu se mnou moje kamarádka Pavla. Kreslíme obrázek o planetáriu. Je to velká budova, kde se pozorují hvězdy přes plátno a kouká se také na planety. Tak ahoj.

Marie Koutská, Pavlína Novotná, 4. třída

Výlet 7. B a 7. A do Libice nad Cidlinou

Dne 19. 4. 2011 jsme vyrazili z nádraží v Kolíně do Libice nad Cidlinou. Ani ne za půl hodiny jsme tam byli. Z vlakového nádraží jsme přešli k muzeu, kde jsme si rozdali pracovní listy. V muzeu jsme slyšeli zajímavou přednášku o tom, jak vznikla obce Libice. Po přednášce jsme se vydali k památníku sv. Vojtěcha a sv. Radima. Když jsme odpověděli na některé otázky z pracovního listu a vyfotili se, tak jsme konečně vyrazili na cestu do Poděbrad. Na cestě jsme se ještě zastavili na malé občerstvení. Potom jsme pokračovali dále. Ušli jsme celkem 5,4 km a pak jsme konečně dorazili do Poděbrad. V Poděbradech jsme odevzdali pracovní listy, potom byl rozchod na kolonádě, mohli jsme si koupit oběd nebo něco jiného a projít si kolonádu. Po hodině a půl jsme odjeli vlakem domů. Výlet se všem líbil.

Marie Červenková, 7. B

Dvojka

Májka

Máje nebo májka je označení ozdobeného kmene stromu, který tvoří ústřední prvek jarních slavností rozšířených po většině Evropy. Nejčastěji bývá máje stavěna 30. dubna nebo 1. května. Máje se tradičně každý rok obnovují, takto tomu bylo i v původní podobě slavnosti České máje. Má formu celého stromu zbaveného, s výjimkou horní části, větví a kůry. V některých případech se holý kmen nechává stát více let a mění se pouze vrchní část,

jindy se zas skládá ze dvou či tří na sebe napojených kmenů k dosažení větší výšky. Použitým stromem jsou nejčastěji jehličnany jako smrk, ale lze se setkat také s májkou z břízy. Horní část se zdobí stužkami z látek nebo krepového papíru a zavěšuje se na ní zdobený věnec. Se stavěním máje je spojen i zvyk jejího nočního hlídání před muži ze sousedních vesnic, kteří se jí snaží porazit nebo odříznout její vrchol. Pokud se jim to podaří, je to pro vesnici velká ostuda. Někdy se také staví malé máje před domy jako vyjádření úcty nebo vyznání lásky dívce.

Martin Kašpar, Markéta Cabicarová, Jana Kasanová, 8. B

Co kdo dokáže?

Letošní školní výlet jsme měli naplánovaný do adrenalinového parku v Březové. Po tří hodinové cestě vlakem a autobusem jsme dojeli na místo určení. Nejprve jsme si rozebrali chatky, odpočinuli po cestě a povlékli postele. Potom jsme se seznámili s naším instruktorem a šli projít areál. Po prohlídce na nás čekala nízká lana. Cílem této atrakce bylo to, že jsme měli jako kolektiv držet při sobě tím, že jsme se navzájem přidržovali a spoléhali na své spolužáky při zdolávání jednotlivých překážek. Když všichni odvážlivci zdolali překážky, měli jsme do oběda volno. Hráli jsme různé kolektivní hry jako je fotbal, volejbal. K obědu jsme měli svíčkovou. Když všem slehlo po dobrém obědku, tak jsme se převlékli do staršího oblečení a vyrazili na paintball. Až na pár modřin jsme to všichni přežili ve zdraví a užili jsme si spoustu legrace. Když už nás nebavilo po sobě střílet, tak jsme si šli hrát na "ramba". Lépe řečeno jsme šli na atrakci, co se jmenovala Rambodráha. Účelem bylo proběhnout několik překážek (jako je přeskočit dřevěné zdi, přelézt po lanových sítích, přeručkovat) v dobrém čase. Nejlepší čas byl 43 sekund. Bylo to velmi zábavné, ale vyčerpávající. Když jsme si odpočinuli, tak byli na programu rafty. Na raftech jsme soutěžili, třeba kdo první pádlem dostane míč k molu a podobné soutěže. Všichni jsme byli za chvíli mokří a zmrzlí, tak jsme se umyli a teple oblékli. A následovala večere, k večeri byli nudle s mákem. Po večeri šlo pár odvážlivců ještě na paintball. A jelikož bylo hezky a bylo světlo, tak jsme hráli zase míčové hry. Potom jsme se umyli a šli spát.

Dvojka

Ráno jsme si sbalili věci a uklidili chatky. Abychom nabrali síly, šli jsme na snídani. Pak nás čekala nejnáročnější atrakce – vysokolanové centrum. Naším úkolem bylo zdolat překážky ve výšce šesti metrů. Někomu dělalo problém třeba přejít houpající most nebo přejít prkénko podobné jako je do kurníku. Většina z nás překonala strach a prošla všechny překážky. Ten, kdo neměl odvalu na lana, tak si mohl vylézt na horolezeckou stěnu. Po té jsme se vtělili do Robina Hooda, lépe řečeno jsme šli střílet z luku. Některým z nás se povedlo trefit i do středu terče. A jelikož nás čekala ještě střelba ze vzduchovky, tak jsme šli nabrat sílu na oběd. K obědu bylo maso, knedlíky a zelí. Nejvíc bodovaly holky, které snědly třeba devět knedlíků. Zato kluci jenom čtyři. Když jsme nabrali síly, šli jsme střílet ze vzduchovky. Nejčastější celkový počet nastřelených bodů byl 24. Po zastřelení všeho živého jsme šli douklidit chatky a čekali na autobus. Rozloučili jsme se s instruktorem a jeli směr Třebíč. Pak nás čekala ještě dvou a půl hodinová cesta vlakem. Když jsme dojeli do Kolína, byli jsme všichni rádi, že jsme v pořádku doma a že jsme si užili spoustu zábavy.

Hana Martínková, 8. B

Dvojka

Komiks

OLYMPIÁDA

